

[Kr. Johansen.]

haft den Opfattelse, at naar det drejer sig om Laan med Fortrinsret fremfor Førsteprioriteter, maa det kræves, at det ogsaa er forsvarlige og rentable Arbejder, der udføres. Jeg tør ogsaa hævde, at dette i Almindelighed har været praktiseret i Grundforbedringsudvalgene. Nu understreges det yderligere i dette Lovforslags § 8, idet de sagkyndige, der skal føre Tilsyn med Arbejderne, maa paatage sig et meget betydeligt Ansvar. Det nævnes, at den sagkyndige har Ansvar over for Laantageren, dennes Pantekreditorer, Grundforbedringsudvalget og for Ministeriet. Det er der ingen Grund til at gøre Indvendinger imod, det er vel kun, som det skal være, men det vilde maaske dog være ønskeligt, om man fik præciseret, hvor Grænsen ligger for det Ansvar, der paa den Maade paalægges den sagkyndige. Naar man har et Ansvar f. Eks. over for efterfølgende Pantekreditorer, kan det da kun forstaaes paa den Maade, at man har Ansvaret for, at det Arbejde, der udføres, er forsvarligt, at det er rentabelt, og at det ogsaa er udført forsvarligt i Henhold til de Planer, der er udarbejdet. Men dersom en Laantager, skønt Arbejdets Udførelse betyder en Styrkelse og en økonomisk Afstivning, desuagtet om et Aar eller to maa gaa fra Ejendommen, kan de efterfølgende Pantekreditorer da ganske givet ikke gøre noget Ansvar gældende over for den tilsynshavende ved det nævnte Arbejde for det Tab, de muligvis vil komme til at lide. Jeg vil gerne have bekræftet, at den Slags maa vi i hvert Fald være fritaget for. Vi maa undgaa de Sagsanlæg, som der maaske kunde komme adskillige af, dersom det ikke tilstrækkelig tydeligt præciseredes, hvor Grænsen for det Ansvar, der paahviler den paagældende, ligger.

Jeg vil gerne tilføje den Bemærkning, at selv om det har sin store Værdi, at der er et virkelig sagkyndigt Tilsyn med disse Arbejder, er dette alene ikke tilstrækkeligt. Det er for saa vidt lige saa nødvendigt, at der ogsaa er en virkelig Arbejdsleder; det er i alle Tilfælde ønskeligt, og det er absolut nødvendigt, hvor det drejer sig om større og mere vanskelige Arbejders Udførelse. Det har vistnok skortet en Del paa sagkyndig Ledelse i adskillige Tilfælde, og Arbejderne er som Følge deraf ikke blevet udført saa godt, som de kunde og burde være udført. Det er vist vanskeligt at sætte Bestemmelser derom ind i Loven, da Meningen jo ikke er, at der skal skaffes Monopolstillinger paa disse Omraader, men

det er paa sin Plads baade over for Laantagerne og over for Arbejderne, der er beskæftigede ved dette Arbejde, at indskærpe deres egen store Interesse i, at der er en virkelig sagkyndig Leder til daglig at paase, at Arbejdet bliver gjort saa forsvarligt, som det nu engang maa forlanges, og som det bør gøres. I modsat Fald har den sagkyndige i Virkeligheden en ret vanskelig Opgave, for han kan jo ikke staa daglig og paase, hvordan Arbejdet udføres. Man kan kun forlange af ham, at han fører det Tilsyn, der i rimelig Udstrækning er paakrævet. Den daglige Ledelse er imidlertid af stor Betydning for en virkelig god Udførelse af Arbejdet, og det bør over for Laantagere og Arbejdere indskræpes, at de ikke alene har Interesse paa dette Omraade, men tillige en Forpligtelse.

Som nævnt af den højtærede Minister er Grundforbedringslovene benyttet i stor Udstrækning. Naar vi ved, at der paa det nærmeste er anvendt 35 Mill. Kr. som Udlaan og Tilskud til disse Arbejder, og at der ligger Begæringer i Tusindtal om at faa Laan ogsaa efter denne Lov, naar den forhaabentlig engang i nær Fremtid træder i Kraft, understreger dette stærkt Nødvendigheden af, at den gennemføres. Der er maaske enkelte Skeptikere, som mener, at Tiden ikke er gunstig for en Udvidelse af vor Landbrugsproduktion. Heroverfor vil jeg pege paa, at det, det her drejer sig om, er ikke først og fremmest, at man udvider Produktionen af Landbrugets Eksportvarer, men at man udvider Produktionen af de Raavarer, Korn og Foderstoffer, som vi nu indkøber fra Udlandet i store Mængder. Vi gør ved Grundforbedring af Jorden dansk Landbrug mere selvforsynende, end det hidtil har været, og vi bliver derved i Stand til at spare Penge, der nu anvendes til Indkøb af Korn og Foderstoffer fra Udlandet. Ogsaa paa dette Omraade har Loven sin Værdi, hvilket jeg gerne vil slutte med at understrege over for de heldigvis kun enkelte, der tvivler om Nyttens og Værdien af en Lov som denne.

Med disse Bemærkninger skal jeg anbefale det foreliggende Lovforslag til villig og hurtig Behandling og til Vedtagelse.

Jens Høyer: Dette Lovforslag adskiller sig fra tidligere Forslag af lignende Art bl. a. derved, at det tager Sigte paa Gennemførelse af en varig Lov. Mit Parti hilser med Tilfredshed, at vi faar en varig Lov angaaende Grundforbedringsarbejder, da saadanne ikke tilendebringes i Løbet af nogle faa Aar; der er Brug for Loven langt